

Výzva (nepředmětná) k jednotě a) událostné

Jednota události (každé pravé události) je založena nepředmětně, tedy budoucnostně, a to nepředmětnou výzvou k jednotě. Na tuto výzvu začínající událost buď odpoví – a stane se pravou událostí – anebo neodpoví, v kterémžto případě buď skončí, nebo zůstane tím, čím dosud byla a je (tedy ne-událostí) a může být zahrnuta (shrnutá) do nějakého dalšího množství ne-událostí, tedy do nějaké „hromady“. Výzva k jednotě však má pravý smysl tam, kde původně je mnohost: proto lze mít za to, že tato výzva je buď víceadresná – anebo že jde zároveň o výzvu k počátku sjednocovacího procesu, adresovanou subjektu, který se vyslechnutím a poslechnutím této výzvy se vůči jiným subjektům, které má svou aktivitou sjednotit (-covat) stává pro ně super-subjektem. A protože každý subjekt je událostí, znamená to zároveň, že super-subjekt jakožto událost do sebe vintegruje řadu jiných subjektů jakožto své příslušné sub-události. To je ovšem možné jen za toho předpokladu, že dochází zároveň k sblížení až sjednocení budoustí těchto subudálostných subjektů s budoustí supersubjektu jakožto události.

(Písek, 030601-1.)